5/5. 3-19

R 710

[illegible]

శ్రీ లక్ష్మీ వదనా [illegible]

[illegible]

క॥ శ్రీజ్ఞానమయు నిత్యానందమయు నమల। తత్జ్ఞానమయు నగదురం(గు)రు నమము దక్షిణామూర్తిన్
(బ్ర)హ్మజ్ఞానమయు నాదిమునిన్ । విజ్ఞానమయు దలంతు విజ్ఞానముకై

ఉ॥ శ్రీం శివదివ్య లింగాలయ [illegible] యద్వైత నవయుగ సర్వదే।
దాంపర మూలకందము నిరా [illegible] దనవాటిక
సంతతి తాంతరంగ రస పాద
(శ్రీ)మద్భవాని [illegible] వందజ బంధు [illegible]

సీ॥ (శ్రీ)పతి సుత. [illegible]

గణదాసు వేసవపుష్ప రంజిత వింటి దండికిదం
బా [illegible] వరాలి [illegible] బాలరు. [illegible]
[illegible] నన్ను లంచ [illegible] వయు నన్ను (బ్రో)చి
[illegible] (శ్రీ) [illegible] దానవ [illegible]
[illegible] పెద్దనామాత్య దండము.
తనవినెంచి.—

క॥ సువర్ణ [illegible] తాంబూలముల।
(ప్ర)వ [illegible] గవవే [illegible] బాబు [illegible]
[illegible]
సుకవుల [illegible] దండము [illegible]

క॥ [illegible] గురుల [illegible]
దేర గుపదేశించుటు యని। నిరతము గురువందనము [illegible]

క॥ శ్రీని ద్రుపదంబున దేవతవి గుణరత్న సంబానన్న ప్రభ॥

సీ॥ శ్రీకర శత్రుదళ లోలుబహుద్వైయాత్ర తస్త్రసమేత వరరూపుండ మువాడు

లోకేశ నిను తనసుఖాశక్తి వినికి కి మాటను దెల్పి గంబుగా రువాడు

కోరిన వారికి కుడువనంబు దపువాక మొనయువాడు

మాటలు కీర్తి నప్పిస్పు మునవుడయి మెల నవాడు

గీ॥ సర్వసంతతకత్రు సమతవేహుండియు గు త్రి పాదాలబడువాడు

వెంకటప్రభుడు శ్రీధర ప్రభురాజ. చిత్తమందు వయుదయుబగుదుణాల్యా॥

క॥ పేర్మి నిన పరమ లవుదగుంధ కృత్రిమంటు పుణ్య తమమనవదిలో

వర్మి విబుద్ధ నేర్పరధర్మము దరగునరబంధు తాతృర్యయువన్॥

దీనికి వలంగళాచరంబు సుగా పా ప్రబంధం చెప్పినను

ఉ॥ నితీర బాయు వండగు వాసవ టంబుల్భాత్తుల్

వస్తువిధిజ్ఞతన్ విదితవైభవ సాధ్యమున సదేవతా

విసృత బాధికరతుల్య లనే శ్లో నబాధి లపలంద్వియామున్

యు తశీరసంచరణావ త్రిదలంపక స్వారిపైరకిన్॥

సీ॥ బాహుళపురత్రింతశలభ తవిరక్షవాంతరస్థలంబున సుశ్రీరంగపట్టు

కావికావాసా సుకారిగంగా తీరత టి బిందుమాధవస్థాన పట్టు

వసుధరాపురానసు శవపరియము నానదిదెంతప్పుదావనసేమపట్టు

యుదరిశ్రీరాపసకల్పనాష్టద్వీపపరరాపగ యుయునువసతియట్టు

గీ॥ యుచుపుల గయక్షేత్రమునం గనెపు బాల్పిరిపురకాంత్రస్థల్యా.

బాలుబు గానీ సంవిత టి బాగిలగారి యుబటు వాసమొందెను గాని పాలవరుడువిద్ద॥

4.

ఉ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
సీ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
గీ॥ [illegible]
[illegible]
గీ॥ [illegible]
[illegible]
కం॥ [illegible]
[illegible]
క॥ [illegible]
[illegible]
క॥ [illegible]
[illegible]
క॥ [illegible]

[illegible]

క॥ శంభజనహేలహరాకు మాం దంభన్నద
న్నీరరవా సన్నుతకుర్॥

క॥ వాల నఖతా ఖ్యదళ్ళ · లావందదవిశేషబరస్పుతతల్లి
యుత గార్వర్ధనద్యాత్రీద్వయ
నకునఖం దలాండనరకీశీ చత్ర తరరంగవాశయ ద్యాత్రీవిరర

క॥ పరస్రం భరనాదరరవలరాంపరవు
రరమొగి స్పీరపలజాకరరవాంపు
దాన్హురర్ హ్యనరఖలవ పలవ్హుతవిసాతకీర్తిపదుల్తలతిరిసి॥౧౦॥

కలుగాలు

శలతున్నరన్హుజదిప్పెవాతున్నకుర్॥

క॥ రంజితనత్యాసునసందునదేవబాత్రజాతపనవస్తురజా
సంఖతనజనంఖవ భంఖునమునతాఖిహిత్రస్త్రాపుంజునకుర్॥

సీ॥ శ్రీమతిలక్ష్మీవరాంబినసాతయువయ్యారవలునప్పోవావమోంది
నర్తిలక్ష్మీవరసత్యాత్సనాద్యాబ్జిశలభీయనవపుత్రగరిమగాంచి
మ్రైరంబుమాసరస్వతిలక్ష్మీపేంపు భతురగాపాలపండితసుతుండు
శ్రీవత్సగోత్రలక్ష్మీనారసింహులుపుత్రులుత్రస్థాంబపుత్రుడగుచు
గీ॥ నత్రిగోత్రసముద్భవుండగుపురాతనాద్యసాతనివిద్యద్విరాసువతిని
పెలయునాంధ్రగీర్వాణకవిత్వరచన భవ్యశ్రీరామనామతత్పరుడునాదు
శ్లో॥ వనవాపిదర్శంబులనుయతిప్రవృత్తంబుదెలిపివిజ్ఞానంబుగలుగజేయు

సర్వవిహారంబున లసద్రూపమున నీపాద నిత్యతిసుచరాదత్రయము(
మదవాంతరాదులనెందవు రాయిత్వంబు దాలర్చునేర్పంబులు దాస్త్రజయము(
జ్ఞానదుష్టదు బుద్ధిరాయిదాని పరము బహుయము(విద్యలనపేద్యంబు విద్రజయము
గీ॥ జాతప్రతనారిద్ధి చజాతమురుక(మదుమనాలవిబ్రాగమేవృద్ధజయము(
సుజ్ఞదాయి విజ్ఞానవృత్తిదర్శ(గతిపమెుందు (శ్రీ)యాశ్రిత్తరాజయముము॥

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

సర్వక్షేత్రసమర్పితంబుగా నాత్మనర్పంబాదిని విజ్ఞానవృత్తిధర్మ
(శ్రీ)ంబునందు (శ్రీ)మద్ధర్మంబులు దారాధ్యంబునం జేర్పంబడియెను॥
ఇట్టి దుస్సమయానుకూలంబులగు నవ (శ్రీ) వృద్ధధర్మంబుల విస్తరం
బునది యెట్టిదనిన॥

కం॥ మనమునదన తనదిబ్బనను(నతిత్తోనె నయము నం(శ్రీ)స్వదర్శిగ్నిసగా(
ద్విశిశిసాపసనసయపుయు((శ్రీ)తమునచని స్వ్ర(తత(దుష్ట నస(శ్రీ)స్వ॥
గీ॥ తనదు విధిదప్పక దప్పైతా నిశస్య(దగినయూనక్తిశాలఁబిని దర్శరార్య(
మానిసర్పంబులు గుసత్(శ్రీ)యడ్రమానసుండ(నడపవనే నిసనునవచనంబునందు॥
వ॥ (శ్రీ) తద(దుష్కరంబుదండాననిం తదగు విధి యెట్టిదనిన॥
గీ॥ (శ్రీ) త్ర్యసంధ్యాన తత్పరుం(దగుచ జడలు(ద్వాత్రిపవారముఖ్యసాధనముచేత(
నస్థితి త్ర్యదివబయిపులనభ్యాగతులను(తర్పణామెునర్ప దలయు సుదారభక్తి॥
వ॥ (శ్రీ) (శ్రీ)రూగతాత్రిధిసత్యాగ(శ్రీ) విధానంబున వెరయ సువచనంబు
గలదెట్టిదనిన॥

శ్లో॥ ఏకోద్విజాగ్రే ప్రదద్యాత్ నదరగసుదాననగసుగసుకాలందిశ్చ[illegible]బలియొసంగ

వలయుమూలవలుశ్రమలచే తన్మాత్రంబు వలయునా[illegible]తంలనమంచుచు॥.

త॥ ఇతి వంచనవద్యక్షింబులను ద్విజాగ్రజ నంబు దానసయవలయునని

శ్లో॥ ఏకోద్వయగు వర్గ్య. మతికోసంగి శ్రీ క్షేత్రమయు ఫల వాటిక్షేమసుఖ

అత్యంతవెన్ననగల. పలుపుంద దానవింపంగవలయు.

శ్లో॥ త॥ ఇతి లక్ష్మీజనమోగంబులందుతునిబాణ.

ప్రాకారంబు నర్గంబు మంబరి ప్రాక్షంబనబడు వనవచనంబునకై

పృథ్వీంబడియు పూర్ణ స్త్రీంచైననిమాతదివరము నిబ్బర్జ వేస్తు సంస్కార

నియవలంబు జెప్పద॥

సీ॥ ఒకదినంబునకైన నొకనెలకైనయును ఒకసంవత్సరంబులకైన నొక్క

సంవత్సరముకైన నరులకొసగ్రంగజను బ్రాహ్మణునకు దినమ్ము

దక్షిణంబు కూర్పగ నచ్చుయంగునే నియోగ్యయు జెంయునందదియువిడువ

వలయునంతటెన నాదు వగయు కాలత్రయ యస్య తయుదాతయు సర్వజీవ

శ్లో॥ అందుననుబుద్ధి గలిగి స్వాధ్యాయవంతు ధృతి గ్రావ్యత్వదునగుచు దంతము

నిచ కా లపరిపాకములను రాష్ట్ర నవిబనింజయుజుక్తికి నడవవలయు॥

శ్లో॥ ద్రాయు వెవె వాల మెప్పుడు బ్రాహ్మణులకు నడవవెవె ధృనియా మంబువెదవకెంత

ఘన దశవారంబు బుబుంచి త్రైన సత్కర్మంబైననెలకైన భక్తి వలయు॥

దీనికి మనువచనంబుగ విదిష్టునిద॥

శ్లో॥ నిరనిబద్ధయుంపగావెవె నిత్యయమున ప్రగతి పూజింపగ శక్తి

కాలందిదివశాస్త్రమపుభాగగయు సన్నమరనవరాష్ట్రాలమంద్రైననవయు

ఉ॥ ఇంతియె కాదు రాత్రులు మహిన్ శయనంబు విడిర్చి
స్వాంతము సన్నమానస విచారములన్ దమోగసంగతిన్
దాంతుఁడనై దినంబులు నా బాధగ్రనిఁగని మెలఁగుచున్
శాంతము వేదశీర్షసమజాత్మకు వంద చలదే॥

సీ॥ శ్రీ మదస్త్రీ స్తంబునందు పరాగ్ని మధ్యముననవర్ణ రత్నంబు మెదిబాధ
నమయుతుందునా శ్రీ వస్త్రము ద్వరించు స్త్రీకెలఁదినిదనమునియోగములయు-
ఇష్టిగా తపంబు చేసిన తనదేవంబు శుభ్రింపంజేయవలయునను చు-
నవచనంబు జెప్పంబడియె మహాత్ముడు॥

సీ॥ కంటకములు తను పగంగ్లు చేసిన వానిఁ యందు చందనంబులందువాని
యందు సరితులప్తు ।
లంబు వేదనయాత్మయందు ప్రాణి నాసి త్యాగోంచెనుఁ
దినవాస్త్రైతన యాత్ర సుస్ము నిర్వహణ దృష్టం ప్రబోధిజ్ఞుఁడు
కానిదర్శించ నాత్మని ములన్ గూడెన్ లాభయున్
ఆవనికె మందయుదాత్రైరించఁవనె విల్గం చున్ ప్రసిద్ధంబు గన్॥

వ॥ వనప్రస్థ స్వర్గంబు బ్రహ్మస్నంబు దారకకుండిన లోకంబు న
గ్రామంబున కొంచనియె బుద్ధినినిదకవశంబులు మా.
నంబునందినవలయునె ప్లును మునికెనె నిమదకవశంబులు వానప్ర
స్థకముపదియాయు కవశంబులనుచు ప్రవృత్తింత రంబు నంజెప్పంబడియె॥

సీ॥ సకలకర్మంబులను జేయఁజాలకున్న వాయు భక్షకుఁడై మెను వాయుదారన్
నకఁడు యొక్కాన్ని దిశకుడానరు గవలయు నల్లమనువచనంబునఁబరగాదె॥—

సీ॥ శ్రీ దివ్యపాదిన కలములనగ్గియుండు నడవనె వన్నె వెలుగు దగనయ్యు
శ్రీ ల్లు గా వేత తక్కినమంత్రి వేళ కాండమయు ద్వైత్రైతాదిత్యైన గాలివలయు॥
గీ॥ అపరా క్త్రిక్రియల లూనన దిత్యైన వ్రద వల వేతను దేవాంబువిడి బెట్టి
బ్రహ్మ యోగంబు జెందును ఉబల మహిమ వితతా వశ్యయుం దయు వివ్రవయు॥
వ॥ తై జ్ఞాన సమతా సు సారంబు గాక త్రమణి పైన నాన దర్శంబు లంజెప్పిదనెల్ల నివ॥
సీ॥ స్వ కాము నందే నయు గ వానంబు నందైన దగనా ల్పె వెన దక్షిణాయుగ
జపించు నల్లు త్రి జా తత్రియా గంబు చెపి యగ్న్యులనా త్మ పెట్టి పిదప
నర్పి వేదాళ్య సిజ కిత యు పుత్రవంతు దుమ నస్వత్రదుందు నాగ్ని
మంచు మనదన శక్తి కాలదనిజ స్వ రూయ గా వింపన తదమైత్ర్యంబునందు
గీ॥ బిత్త్ర మెందంగము త్త్వంబు జేయ వలయు నన్నికర్త్యంబులనపరార్థయుం దరి ~~త్త్వ~~
జయము లజా బావి మనమత మేరు వజ దెమెనయు రుదరాంబులం ద్రిత్యనాసనియసుమ॥
వ॥ యు తి దర్శంబు వెప్పెద నిన॥
సీ॥ పర్వద్వా తహి తుండును శాంతుదనగదనికపండయు పూనిత్తి మనుము
వయ గురువా నె దదా నెమెత్త్ర పెదనంగమా జిజ్ఞాస్త్ర్యమ్యైయ జీరవలయు॥
వ॥ త్రి జా పత్తెప్పి గా తించి యజ్ఞనర తరంబున తనవాదర గవి కనవేను
దండంబులు మూండింటిని దక్షిణార స్త్రంబు నందు నుజల పూరితక
మండలువు పవిత్ర రంబునం దశియుం పవలయు ననుబాస్త్ర త్త్వంతరం
బు నం జై పుట్ బడి మె విదదండం ప్రైన త్రి దండం ప్రైన బూనవలయు
నను బుబాధా యనమతంబునం జెప్పబడెమె చతుర్తింశతి మతం
బు ను బాధా యన మతంబు గా జెప్పం బడె మె॥ మతంబు

ఋ ఋ. చెప్పంబడియె

శ్రీ జ్ఞా యజ్ఞోపవీతంబులివి సత్త్వంపవలయునను సమస్తమయందు చెప్పంబ
డియెఁ (క్షాత్ర యజ్ఞస్త్రంబులును) పుత్ర మిత్ర కళత్రదులంబాసి వేదవేదాం
గంబులంబరిత్యజించి యేకాంత మందైన జరింపవలయునను బాహ్యవిధా
తంబునందె చెప్పంబడియె. కామ యజ్ఞస్త్రంబులును త్రిదండంబులను
పవిత్ర పాదుకలును చందయము వహింపవలయునను యాదివిధాన
సంబునం జెప్పఁబడియె. బ్రహ్మైక్యమైన విష్ణువు విద్యత్త్వ ధ్యానంబును
శుద్ధమైన జ్ఞానంబునంత మోదమైనదత్తైన తత్త్వజ్ఞానంబును రాజవి
ద్యయునైన బ్రహ్మవిద్యాభ్యాసంబులైన సమస్త సాధనంబులను
సన్న్యాసి మొదలైనవారలయు వారాధనంబుల కర్మంబులను
నిర్విశేష తత్త్వ తత్త్వంబులు విడువవలయు (నివి వినుము
వచనంబుల వెడలిన ప్రజ్ఞాభ్యాసయు నిత్యకర్మంబు (పవిత్ర
త్వంబు నయును వైరాగ్య కర్మంబు నిత్యత్వంబునయు నిత్యం
ఈ విధంబులు వారలందు నాలుగు కర్మంబు (ప్ర) వృత్తంబును
బుద్ధిజ్ఞాన పూర్వకంబైన నిష్ఠ సంబంధ వృత్తంబును జనుకర్మ
వైకర్మంబు ఉదరియా తత్త్వజ్ఞాన సహ సన్న్యాసియా జ్ఞానంబు
లందుయ త్యాగంబు గలవాడు విప్రత్వ ప్రాప్తింద నియెనాలున బుద్ధి నిమి.
త్త మాత్రంబు గ్రాసంబున నిలింపు వెలింపవలయు నాని నమ్మంబు.
కాలమున గుదర శరీరాలంబు నందు మనస్సంయమ గ్రాసంబు
నందు నాలుగు వలన నిశ్చయ వచనంబునందు చెప్పంబడియె. త్రికాలత్వ

శ్రైన వా పచ ఈ ప్రయ పర్యంతంబు నుండ దగు ననియె యిట్లు దెల
పు తంబున ంచు జే ప్పంబడియె॥ వంకయు శా॥.

శా॥ ద్రౌ రా తరగ్ర వమాంబుం దశ్ముశ్రైదరా(త్రు)లు వచ్చరా వాం దు నుం డు(
వచ్చు జడి వెని తెల డనం ండ లయయు వా న(గ లవె లయు నాల్లనె తునంచు రజ్జు జవెయె॥
వ॥ ఇట్లు నం చెట్లు నే యు వ ల యు ననన(

క॥ త్ర దు గ ర సాయను(నె త్రైర గసు న సు న్న బస్సు మె ర్పడ కుం డగ(
బు త్రి కొ నం దుబు బ త్రము(న త్ర క యు తి వెని యూ తవరు(గగ వలయున॥

సీ॥ దార వషె డింద్ర గా నదగు బ్తైంబ టుం చు వని మ్యర బిం చె నట్లు(
ధ్యా మన మ్య ర్గ్థం బు వె మి యు వె కుం డ బాల జేసి వ న రవు బ్బి మద్ద(
న గ్ల ప్ర సాం బు బ్ర్ నార వ యుం డ(గ యు తి బ్బి న్న మున వె ప్పు దరు గవలయు(
లి వ హా రమె గ ని యెు న(గ దు బ రాబా ర వు త్రి ని బ్రా గం బు లం చు శి స్తు

గీ॥ వె మ బా మ లు షా వు చు వి ద్ది వె న్న(గ ల వు ద న వం చు జై ప్ర బి ర్వం బు తో డ(
త గ దు బ్రి వు మ న వం నం చు తన వం తం బు(డ వి యు(గా జై నె మ న వు నం డి యు ము బా యు॥

క॥ మ ఆ వ యు వ సి స్త్రు త న మ త(మె ఆశ(రిం చె న ద ట్లు వి(ఖ్రు) నం టర దన వుగ(
దా రకొ న   వు గా నద గు(గ్రు ద పూ టు న ద గు చు మాం న మె ద వి బు ద్దు వగ॥

చ॥ మ ఆ యు వ చిం చె న వ్ను(సు వు మా టు ల లా గె టు ల న్న బ్రి(స్తు) తో(
త్ర ర ద్ర ర ణె సు రా ర శి సు వ(త్ర) కర సమూ రా వతా ని నం(
ద్ర త త ప్ర రా ని కి న్న రు న శ్రై ర్వ ము జై జ న రా దు తా ప సుం(
దా రు వ డ నె ని న్న దిం ద్ద నా న యూ ర వ సాం ద వచ్చు నం చు దాన
వర॥ ఇ స్త్రై చ ర దాం బు న కి పా(త్రం)బు లగు ననన॥

సీ॥ వృక్షములు పాత్రయుంచిన యంత్ర పాత్రంబు పెనుమయ పాత్రంబునగును
సలిల — రసాదులన్నైన జీవాలయమున రాయి పిటికె మెలనయు శుద్ధి
లేని నవ యంబులయిన వి — నివమునై నట్టి పాత్రములకెన్ని
మదరంబున దేవుల్నెడ వును శుద్ధిజన్మయు నందు చవున పాత్రములు
గీ॥ నంచున విప్రులవలన నువచించెనలోయు శ్రేష్ఠములగుంబు నాన్ని యుత పాత్రమందు
నైన నన్నం — నైన నగునుగుడుచ నిత్రాణ యాత్ర తుదివయుం జనియెనాడు
వ॥ ఈ ప్రకారంబు చరించిన యతి రాత్మదానంబున నుందగినని యుపంచి
త్రైదశివ॥

గీ॥ ఇంద్రియములని రోధింపనిర్జ నదచరాగములు — వైరమును దూరమున్ద్రిచి
చ్చా తపులకెల్లను శ్రయించు బుద్ధి రజిసి తరగు విత్తుండకై వల్లె దయచెందు
గీ॥ వతానిత త్వంతకర్త వివసుచిత్రత త్త్వమెలు నరించుకొను ప్రసిద్ధమగును
జ్ఞాన విజ్ఞానములజ్ఞ నసంబువలనా త్మసంధాన ధారాణి ద్విమలకొలుపు॥
వ॥ దినికి మనువచనంబు గలదె ట్లనిన॥
క॥ శ్రీ నాయా పవనవలనన్ మానుగనే రెటి పూర్వమానముల గుచూచినన్
జ్ఞాన నినములనవము పోవుం దానదాల గు నింద్రియమ్ములు దోషములతొలఁగెన్॥
వ॥ సంసార స్వరూపంబె ట్లిదనిన॥
సీ॥ మలమూత్రసంయుత మాత్రగర్భావాసములను దుష్కర్మంబులనబుట్టి
శైశవాద్యవస్థలనిరయరూపవికారంబులగు గతులెన్న నమనోవృత్తి
ధారణంబులగు నాధులు జ్వరము వ్యాధులు — వచ్చు
జరయు నోట్పదనంబును పొత్తిదనంబును మొదలైన యాకారములు జెడుటయు

గీ॥ సర్వభూతములందు జననమొందుటయును, మృత్యువందుటయును.
పరమజ్ఞాన నాలోన గణియింపుము లలిత భావము చేయదగు దలంప॥
వ॥ ఈప్రకారంబుగా వచించిన యనంతరంబు నన్ను విన్నవించి యడుగ యనిన॥
గీ॥ త్రిగుణవస్తువు చూడకే యగ్రచిత్త హృదయ నయోగంబు నాత్మయందు
సూక్ష్మదృష్టియు ప్రాణాదులయు నిగుడ ప్రత్యుండెత్తి సంజ్ఞగలవాని॥
సీ॥ నిర్మల తత్త్వార్థ దర్శనంబునందు

నాశ్రమము తత్త్వంబు నంబుధంబు నందు

బుద్ధి ప్రవర్తింపు నవ్వివిధంబున

తనకు నద్విగ కారణములైన

పరమ పద్మ మహిమల నరయ నంబును

ప్రించ వనతం దుద్దెరింప వలయు

సర్వభూతములందు సముడయి

విగతుడై యుండు ప్రవసించు నతడు

గీ॥ ధర్మమెల్ల నరింప దగు నపుడు దగ నరించెచె
సత్త్వమున్నట్టి క్రోధ శాంతములను
వైరాగ్యమును బుద్ధియు లజ్జయు దమము నరతి
ప్రజ్ఞయును నివి సకల ధర్మములు నరయు॥
వ॥ జీవపరమాత్మలకైక్యం బెట్లనిన
గీ॥ తద్విధమున వేదంబుల తత్త్వములగు పిండము దండి గుణముల గాన
కారణమైతి గానైన తత్త్వదర్శనుండు నాత్మ నగు ప్రభవించు గాదె॥

వ॥ ఇశ్రీరా యండు నుఇశ్వయుండు సున్నైన యాత్మ పురుషుండు జరాయు
జాండజాది చతుర్విధ దేహధారణాంబె ట్లనిన॥
గీ॥ ఆత్మయుండు నక్షి(త్ర)జ్ఞుం డనిన యాత్మ, శింబదర్యా ప్తవశయు నవలిత్వ
భావము నద్వాశ్మ ద్వాశ్మాకారవాంఛ శ్లైనకర్మంబు నెనరించుదానగాదె॥
వ॥ నా చరణంబులచే తన్నుగత్వంబును మానస భేదంబులచేత
విత్వంబును జెందున సుఖదుఃఖ సుఖనంబు నంజె ప్పంబడితెను॥
క॥ పంచయము తా విశేషము నెద్దియు
వించు
గరమును చదు విడిచిదపము గను నన్నియును
త్వరగాను దప్పక జను నా
తరమున బదవడి తెలియ నను దగ నన్ను దనరెడునే॥
వ॥ తాత్పర్యంబగు యుండ జన్మకర్మ రహితుండైన పరమాత్మ దేహ
లంబనంబు వలన జన్మించినన్నం బడితెనని ట్లనిన॥
గీ॥ ఆశ్చర్యుండు తత్వాద్ద్రవ వశయు
నన గనుపాదు రుచు న్నయ యుద్ధుడు దాను
దేహధారణమున రించి దేహములు దగు
జననమొందె నటంచు వర్ణన తుదగితెను॥
వ॥ దేహధారణ కారణంబెట్లనిన॥
వ॥ ఒకప్పనికి నటితెత్తి గ(త్ర) కటు గుణాశ్రితుబద్దత వంచశయునన
ట్లు కలంకుడ జుండు చేసెను సకల గుణాలంబులందు దాను జనియించుచుండె॥
వ॥ పృథివ్యాదిభూతంబులు బకుశరీరారంభంబె ట్లనిన॥

సీ॥ ప్రియ తనైన సర్వ సాధ్య(ద్వి)ద్యసంబు(వదయు నాతనివలనను వానసుఖయు(
సంతతి దివో పద్మినిజెందియన్నమయ్యె(నైరదివన్నరసంబు కన్నమసుసు॥
తే॥ శ్రీ ఖతర్నేతనైవనిన॥
క॥ బుంధువేశ్ స్త్రీసంగతి(సన్నము కాలితంబు గదియఁగదా సుం(
శ్రీతిమహద్ద్వారసంబకే(మతి కన్నుండె సుఖగాంబు నా ఉవవాద్రై॥
త॥ (స్త్రీ) పురుషసంగమంబున మోనయందు రజస్సంగతంబగు కన్నంబు.
యా తాత్పర్యంబున నక్షరజ్ఞానమగు గుణంబులతో బాలయు ప్రేరితయై
గర్భాశయంబున నుండువని శరీరంబునంజెప్పంబడియె(మఱియు(ను॥
చ॥ వనమున నష్టితిం(ద్రి)యు సమాజము (ప్రా)ణము నాయువుంసుఖం(
బున నైత కర్మోద్ధారణము యాఠియ వాంఛరణంబునై పుత్రి(
రణము (బ్ర)హ్మత్వ వర్ణములు రవ్యతరా తృతి సుస్థిరంబువం(
బున రత్నభవా భవంబులను నెందుల తదాత్మను నివ్వింతయో॥
వ॥ శ్రీ ఛట్టకన్యకాలితంబున కుత్రపుంబుగా దేశ నిరూపణంబెట్లనిన॥
సీ॥ ధాతునయము కృత్యదైదనరు నప్పురమాత్ర(ద్రి)వరూపమును జెందు(ర)ధమమాన(
మందదృష్టియంబునందు కెంబత్తి నం(జై నమూంసపిండంబున గును(
మా(ధావనైవి సంగములనిం(ద్రి)యంబుల(గలసియ్యాకాశంబువలనలఘుత(
(శ్రీ)వణశబ్దంబులు పెట్ట్రబలా దులు(పవనువలన(శ్రీ)స్పర్శములు(
గీ॥ వలులు నపింధము నసుజెలయుయరూపాదులు(రసమువలన భోద్యులుదుపనమార్గ(
వాదులొప్పుబారుమెదినవలనను(గంధముఖ్యములను గాంచునతడు(
వ॥ నాలుగవనెల చేలసంబులనై(దునని శారీరంబునంజెప్పంబడియె॥

సీ॥ కర్పూరంబునకు నంగన(దలనవతున్న మరణావైశాల్యదీపము బొరయునన(
గర్భపుదివారణాంబునకో గన్నెక్కికి (కోత్రైనైనర్పవలయు॥
సీ॥ శ్రీవృదయాంగనకన్యైయుదే టివదగ(గ(డె ముళునన్నయు తత్త్వాంత్మ (
వెంత గుబులవం తుడ్డైనను తున(గాంచునంబును(శు)తినదనరె॥
తే॥ నాలతము నవంచదళ్ళు నంబులమం స్త్రీ రభ్యా రమేంచున(
దివ్యలవము మ్రోంగ కాణి తము తే టి గవంబవవంచు వర్షము(
శ్రీ వింపన(
గుపి ప్రీతంబు నరవులు వనవయ నెగినుసత్రయంబునన॥
సీ॥ ఐని మదవమానమంచు నవెన గనెనగ(చర్మవమాం సంబులను ధృతినంభవియు(
గర్భమెుంచు(వెన్నెలబుత్తి. ఉబు
కే॥ నవవంబునగా నిపది(యువనెలమెుంద్రైన(ప్ర)బం ని యుం(
(త్ర)వి వ రవుననజ్ఞ(యద్దై(చ్ఛ రవెుంచు నవింటిజి మ్రు(బాణముప్రాన॥
వ॥ భువి జన్నంబునెుంచినయు నంతరంబున బాస్వా యునప్పురిద
తపూర్వ జన్మవరణారెర్మశుభాశుభ నిమిత్తంబు ము దురచునినిరు
త్యంత్త దశరంబు నంజెప్పంబడియె॥
కే॥ మారిన యూర్జ్వదేహము(లాలను ధరియించుచటి ము బంచె(
న్నా ఈ (త్ర)(త్రి) వృలగ మి వము(న్నా లు నవర్పదినియుష్మనాల్గో నవులయుని॥
కే॥ (శ్రీ) యువదినా యిగుదంతము(విరుతెరుపులయందు గూడ నిరుపదినమ్ములు(
వరపాదచతుష్ప యమున(నిరూపెుంచగనుండు(త్రి) (ప్ర)వతమెుంత్రై॥
సే॥ (శ్రీ)(త్ర)పాదాంగుళులందన్న లర్పదిపాళ్ళు రెండుగుళ్ళముల నాల్గు\

[illegible]

[illegible]

[illegible] దియున్నదు। [illegible]

శి॥ [illegible] రెండు।

[illegible]

సీ॥ [illegible]

[illegible]

వ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

వ॥ [illegible]

శి॥ [illegible]

[illegible]

క॥ [illegible]

[illegible]

సీ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

సీ॥ దంతములు మెుప్ప ములు సద్గుంతశౌర్య(ములు నటుంద రత్నభూములున్న వేషం(
ములు సవారాముఖులు సస్త్రములు సజుంష్టే(వేయు నంచు · వనువృగ మఱయు॥

సీ॥ నయము నయముగ శంబులయుటి యు వర్ణ ద్వయంబు(
నాకైకొరం(ద్ర)యుగ్గ్మాన వివరయు·
పాయు ప్ర సప్త భునవనివి (త్రి) జామునవు(
తెల్గులగనుని కి పట్ల్లు దేవాదండు॥

సీ॥ సప్త శత సంఖ్య· నవశత సంఖ్యలాఖి
నవరస శరముల (త్రే) పులసవుదయంబు(
ధవనలు ఊ పెప్ప రుచుండు శతద్వయంబు(
పంచదశమూం సపిండ మువబర(గుచుండు॥

వ॥ వఱియు శారాధరు సులు మ·శా ఖ్యాన్యే దంబుల సంఖ్యాంతరంబెట్లనిన॥

క॥ నవతింశతి లక్షలునయు।
నవశతములు న ర్గ్వదాఱు నానావధునైన్ద్య·
ద్వై వలులు శారాధవునులం(
నవశే షంబైన వతా ని సంచయు వెలయు(గుర్॥

సీ॥ మహాఖ్యలావ వములకే శవములమూ(దులక్షలు
ఫురువులకెల్లనుం(గాదలుచుండు(
పురణాకార జావులకౌ వర్గ నఢ్బులంబులు
సప్తోత్తర శతంబుల జనుతెలియు(గ(
దనరుచుండు నుశతద్వ·యుపరి వూజాత్వె(

సంభ్రమము [illegible]

[illegible]

[illegible]

గీ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

సీ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

గీ॥ [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

క॥ [illegible]

గీ॥ [illegible] [illegible]

[illegible]

క॥ [illegible]

[illegible]

గీ॥ [illegible]

[illegible]

క॥ శ్రీ పరమాత్మ విజ్ఞానమయుండగు నా పరమపురుషుని జేరి నయ్యోగ్యుడగును
మరణసంసారసాగరమగ్నులగు జీవులకు నాదు యత్నంబు ద్రవ్యమందు॥
సీ॥ ఏదియాదితత్త్వలనన్నై నెఱిగినాండ్రు నట్టి యారణ్యకమందె ళయంగవలయు
మోక్షసాధనంబునై దివ్యస్తోత్ర మహిమ నెఱిగి యోగియు దానిగ్రహింపవలయు॥
వ॥ ఏప్రకారంబున సంబద్ధపడి పరమాత్మధ్యానంబు ఉండునన్న॥
గీ॥ ఇంద్రియంబుల బుద్ధిని మనసును లరవిషయంబులందున నంటనీక
ధ్యానమె మననంపనె యాత్మద గిమెనదియె శ్రుతి వగుబుధులు దువలె దనిదివంబు పాడ
గీ॥ శ్రవణమును తోడ సాధనగా నమస విత్తైయలరసే వధానుండై పత్తింపు
ఆత డప్పుడట్టియభ్యాసవశమున పరమపై న బ్రహ్మపదవి జెందు॥
వ॥ ఉపశాంతవంబున లక్ష్మీబునుమ ద్రవ్యంబును ప్రకారియును వెళ్ళ
వంబును నరవింద౦బును త్రిరంబులను గీతవంబులును ఋగ్వేదయు
వజేవయు దత్త విదితయు బ్రహ్మ గీతకయును పఠించిన విన్నటిని బు
జేయవలయు తదభ్యాసకారణంబున మోక్షసంజ్ఞితంబగు విజ్ఞానాద
తత్త్వజ్ఞుండై శ్రీతిజాతంబె ఱింగినవాడై తానె జ్ఞానుండై న త్రయా
ణంబున మోక్షమార్గంబునందె౦దంగిరిజుండై నట్లె యొనర్చె యోగం
బున పరమపదంబునొందంగు రుద్రానుచరుండై యాతని యాస
తాను హింపుచుండు ననాదియగు సృష్టిత్రయజ్ఞానవశరీరంబు ప్రశమాద్య
వంబున జైత్వంబునిమెన. జగంబును జగంబువలన నాత్మయు
ను సంభవించునదియునైన్వైద్యంబున సురాసురమనుజాదిసహితం
బగు జగంబాత్మవలనను త్పన్నంబగు నాత్మయున జ్ఞగంబునంటి

ప్రకారంబున తిర్యక్స్థావర నరోన్ముఖాదిశరీరంబునందున యుక్తంబు
నపాపాకాంక్ష దమె ఆతంకింప్ప వలయులననిననిష్కనమె॥

సీ॥ శ్రీజ్ఞాన సముదయంబదిబమె పురుషుడుఁడే యుశరంబులవెలయునన్న
బడునపాత్రు
దశరయజ్ఞుఁడు — ప్రజాపతియుపూడావదుఁనన్న
రూపదేయజ్ఞ రూపంబుజెందెనౌ ద్రవ్యంబు దేవతాత్యాగముననుఁ
తనవుగుచలనంతన — యజ్ఞనఫలంబుతో
గూర్చి యజమానులనఁ స్వర్గసౌఖ్యయుయుటనుండిసూత్రజెందఁ
తమినుఁడొనరించెభూతములకెల్ల॥

క॥ ఆవృత్తిరల్లినన్నమఁ నావంశవమున సుఖజీయునగుయజ్ఞంబున
ఆశ్రమానము ననన్నముఁ ఈవిధి సంసారచక్రమెప్పుడు దిరుగున॥

వ॥ శ్రీనాదియగునాత్మపజనంబుదే దరంతరాత్మమైశ్వ
ర్యపరత్వుణుండై సవము యయగువఆయులను॥

సీ॥ ఆదిదేవుండై సహస్రాత్మకుండును జెప్పగబడియెనా చేతనావ
పదశాబ్ద బాహా రుపదవుల నతనికిరయనబుత్తెను చతుర్వర్ణములను
చరణావు — విష్ణుకమున — ర్ణంబుప్రాణంబువలననప్రాణబయుమ
శ్రోత్రణావులనదిశలును స్వర్గంబునవాయువుయుఖయునశ్రీయుసఖ్యుడు
గీ॥ వలనయువలన చంద్రుండు నయనములనఁ నంబుజాతప్రియుడును జఘనంబువలనఁ
గగనముచరాచరాత్మకంబగు జగంబు సద్భవయుల మొన్నంబునుబతయుక్తి
గీ॥ మొనెరవమెల్లదనుపాపమెరానులందుఁ జన్మకర్మంబులనుజెందఁజేసాత్తు

ఈశ్వరుం డతఁడు నెట్టులనిష్టుఁడైన మోవారాగది వ్యావాదిముననసియుండు॥

క॥ మనమున వాఙ్మయంబుల జనయించు నభ్యాసిచే తజ్ఞ న్యాస తంబుల

జన   మునవృష్టింబునుచ   యుండు రావేదము ననసు బుండునే॥

వ॥ మరి తిరిరిరుల శరశరంబులంజీవ మందుజైరించు బవాసు శత్రు

శ్రీ తత్వదేవుల వలనాకారముల గు నిర్గతిమోనిగతుల గునె దలనే॥

వ॥ కామ్య కర్మఫలంబులు దేహాంతరంబున ననుగు కామ్యకర్మఫలంబులు

వంబున నిద్రింపు కామ్యకర్మఫలంబులు పరలోకంబున దపింపు

అకర్మ ఫలకారణంబు కందు నత్యోద్రికాదిశాపంబులు హమోజనంబులు॥

సీ॥ పరజనాపకారుండు పాపబంతమడునన వి   ఖిలామం   జాతి॥

యందుబుట్టిన బద్ధమాడినవాఁడు కొండెయులాడువాఁడు వక్తైనములాడు

వాఁడనిబద్ధాండు వరదలవేద దండు తప్పి గతప్పు లందుబుట్టు.

మరుంటి శ్రీ వ మెమెన మాహించు నతడ నాదారాభిలాషుండుతగనిరి

గీ॥ శ్రీ శ్రీ ప్రాతవండు ను వృత్తిపెట్టి జనించు జ్ఞానివలచి యును దారి తండ్రుమానిపరయు

వృశ్య రఘ్యఁడు వేద విద్యానమాధి సాక్షి మదుదేవతలయందు జననమందు

సీ॥ అట తాట లభ్భోగంబులందు నెవ్వడ భూలింప బును మండు నన తఁడు రాజ

సుందనంగను వర్తింపు చుండినను జ పుంజవందు నజభ్యుచు పుట్టుచుండు॥

క॥ నిద్రా న తెత్తుఁడు శూరుఁడు త్రుడు డునాస్తికుఁడు యాచ కుండునునతతో

వద్ర నంతుఁడు లోభియు చదుడు పక్షాది బుట్టుబడు తావగుఁదై॥

గీ॥ క్రీంతరాత్ముఁడు సంసారమందు నెపుడు పలయుచుండు రజస్తమంబులనుజెంది

వివిధదుఃఖోలయంబునైపెలయు నట్టి జ్ఞా వనంలయాదిదేవ సంప్రాప్తిదగును॥

శా॥ వలెనవము సద్రత్నాయునై క్షులయా లవము జ్ఞాపవేదములనెరాగ్ని
ముఖసూడనాత్మతత్త్వంబుల వరవగ్రహించుడు వచ్చి పుండరయుక్తి॥

ఉ॥ వందిన నా తనయ పను బుద్ధినైతి యశ్వనచ్చి దిదీని నవేశం
దుండ ను సు గాదె హా వ వలు నమం దని యాత్మను వత్స్యా వ పుం
దండి నిదే హి దేహము న దా న వల శ్రుయ తెల్లి గాంచు ను
స్వాంత ఖిన్నై కసంవిదు వ గుంబ్బి త జ్ఞానము నెందు వొ నిష్ఠ॥

ఉ॥ ఆ నప వెల్లు వరందు నుపు పూ దంల ఉయు ఔ చున ఘునె
ఏ వ వన్నె వసాత్మయ సు నే ర వి పూ వె జ లా శ యంబు నన్
నా వ ప రుజ్జు లా వని ధనంజయు లందని బ్రహ్మద్రా ము వి
లూ వ వు వి ట్టి యాత్మ యు వె ఖం గు ను వా సు ధ రా ధ రంబు ఖన్॥

సీ॥ చిత్ర దండంబుల సంయోగము న వంత్స్య వారు దెబ్బం గిని ఘుటుమెంన్నై
స్మృత్వా స్మృత్త్వ నామములు వేల సంబానరించి గ్రహా వార వుం దే త్రి గ్రహామెన్నై
హే వు మాత్రము నా వి హే ము కారుం దే ల్లు వం వ నాం గ దము ఖ వేములున్నై
తన నాటి చెమ్మయె తనకు సాధనము గ చెద పుణ్యకోశంబు జైసె నెట్లు

గీ॥ శ్రీత్తు లా ఖ యు తము న ల యందు ని చటు వారణంబులగాని సాధ్య వము బుగాగ
గఖు గజేయుచు నాత్మను నఖవదంగ ప్రజన వెంది చు నాత్మయు నిజయు సావు॥

క॥ ఎటు నిజయము వంచభూతము న ఖు వ వె నాత్మయును నిశ్రమఖు గా వల్లన్
జ్ఞటు జూచ వలు దిగును టువు ని టు యాటు ఖు వయస విను టు కెవ్వడు గలడు॥

క॥ గద చవనుల దలచెనునే రుదు గళ గన జతి యా ప్రపాటి చరితము
గదు దిర్లు బానెనె వ్వడు బ్రడి బ్రాగ ము మున యు తర్ష వాత్ర యుల నగున్॥

శా॥ సందేహంబున నుండి యాత్మ విస్తృతాకారంబు కర్మంబులం
దెందె మొప్పయుయుం బవేదనుబునెంతో వేం స్తుతింజెందినన్
స్వాంతానందమును తోస్తుతాత్మ డగుదాన్ బ్రాపింపు చెల్లుపుడున్
గంధం గానస్ఫుతాక్షతా స్ఫూర్తి తిరస్కారావృతాకారయున్.
శా॥ నాయుల్లాసదినాత సూర్యుంటె దివిడెనా ఘంటమ్ము వే వీరయున్
బాయన్నా నగునైట్టు లంచుసదిలుంబాడింపు ద్విష్టం గెబ్బన్
నా యత్రంబు హితాహిత ప్రవణామోహాక్రాంతి యొల్లప్పుడున్
జేయన్నవ్యధికిక్షి దమాదకలనా స్వైరారరాలుప్తయున్.
శా॥ ప్రవృత్తిం జెందినవేళ దానుదెలివిం బోల్పద్రొక్కి యుండియుఁ
నివృత్తిం గాంచవేళయున్ విడిచి దుర్వృత్తంబు చేనాత్మయున్
వికలప్రజ్ఞత భోజనంబు డిగియుం జేయన్ నిశాంతా తనూఁ
దరశాతాదులనుండి దుష్టప్రవృత్తి కిందాజిమ్మి తుల్జేదమే॥
వా పున॥
సీ॥ శ్రీదాత్శేష వేదాంగ శాస్త్రజ్ఞవి వేకంబునందుల వినోదితమైన
కర్మంబు సేయుటు నార్యులు బ్రత్యులు గలయుటు శుభ్రవాత్సేకులనగనుటు
సందరాంగులదలుపూచి వస్త్రుకయుమ్మితన వవేశ్లిష్టాతములు గనుటు
శ్రీలంబద్ధులవిదనాడుటు జీర్ణమై వాయువస్త్రంబు గట్టుకోనుటు
గీ॥ భోగవిల్ల సరిం ద్రియంబులఁ బోవనీక నిద్రజాడ్యంబు మానమె నతెరగెరగి
పోవు వృత్తి రజస్తమాదుల బెలంగి సత్త్వశుద్ధిని స్ఫూర్తలశాంతనుండి॥
కొ॥ వెలగు ఆయుపాయములంగని శుద్ధ సత్త్వమున తినిమి

జానకి వశానవలెన్నా । బాలేలా గతిసవప్త సిద్ధికే పుంబదలన్॥

క॥ తన యాత్ర తిరలనను । శ్రీ నయవర్తింప సత్యమెందు పవర్తం ।
బును గృహిణియుంచుపసాద్యు । కేనయును మది మోగవర్తనైచ్చిబలయున్

ఉ॥ భయు నివానస । యుదనకీయెద మెను జారంగుపేశలం ।
బావరవెంది సాత్రీకయు చా ల్ప దనిత్యోత్సాఖ దీనైనమె ।
లావంగా నీయుద్దెల్లయును నారసి జంతువిశ స్త్రజన్మమె ।
తీమది లూనమౌత్ర్యక్షేమున నేదగుచింత నెనన్నైదుంజావహ॥

కే॥ విల్లజర తుండు వర్ణంబు వేర్పడంగ । తనకరీరంబు వర్ణింపుదానవల్లు ।
ఆత్మనానావిధాకారములవరించు । వర్ణజయులగు దేహసంఘముల యందు॥

ఉ॥ వేలయువర్ణజములనుగాంచి [illegible] నదిహ్మయుయాత్రదిమ్మయున్ ।
నాతిన గర్భకైత్రుతి నిర్త్రియు నంగవిపినజన్మమె
ఘూర్ణిల దంత్రతంత్రమనము నెన్ని పునస్సృతి వర్ణపావమున్ ।
గ్రావెడుబింగదేహయును గల్లనిజంబనిమోచితాత్మమున్॥

చ॥ మనుజు లున్నె హాయోగము నయుంచె డు దీపములల్లు నెవ్వరున్ ।
నెనపిపెలుంగవాయు వతి నెదిపె విక్రియజూడఁగాఁదనున్ ।
గను విధి శ్రీ ని సంస్పృశ్యము గల్గి యు యుద్ధము దోఁచి దారుణం ।
బున నిది మోహి వల్లరెమెబూలనె అంగి వెలుంగెగా దనున్॥

తే॥ శ్రీ హనూర్ణం చెప్పునిన॥

చ॥ హృదయమునందు రక్తతనువెల్లసితా సిత పీత వర్ణరాగ
స్పదవిటి వారుణాత్ర ధూళిబర్హి గడిపములవాంటు బుడిగెడున్ ।

స్వదేహవిహితమైన స్వకర్మంబు వలనఁగదు మార్గమందలఁ
ద్విదినదినాయుర్బ్రహ్మ పదవిరమందావపరార్ధముం గనదే.
గీ. దానికి తరంబులగు రక్షతతుఖసారుఁ మార్గమార్గంబు గమ్య స్థానమందు వానఁ
వలనదేవశరీరములగుఁ గలుగండవ్ (శాపములనుండును బహుసారవృత్తి
నింకసంసారమార్గం బెట్టిదనిన.
ఉ. క్రిందికి బయ్యిబట్టి యపక్రిందగురశ్చ లదిత్స్నవృద్ధిఁ
యుందుల కర్మభోగముల కేర్పడు నాతఁడు నస్వతంత్రుఁడై
జెందును సంస్తుతిన్ పరలజే యగతద్భుతి నీతకర్మమై
చందము నొందు నావలతి సారము తద్గతి గల్గునే గదా.
వ. ఇట్టి తద్వైతన్వాదిపర్వంబు పరిహరింపుచు తెల్లునిన.
సీ. వేదశాస్త్రములవిజ్ఞానములచేతఁ జనిపరజాతిసంభారములను
బ్రహ్మాంశము సుఖదుఃఖ శుభాశుభ్రసమానవిరుత్తవైశ్యయముచేతఁ
గురుయోగపలతారకోపయుక్తసంఖ్యానఁ జగరస్వప్రజసంజ్ఞలచేతఁ
అకారకవనరూపాణ్బు సుజలబహుళము యూలనిరూపణాంగములచేతఁ
గీ. క్రమములవన్నెంతరయుగాంతరానుగతులఁ దేవమంత్రపద్ధతుల విశేషములను
వారణాము జనముసరాత్మగాఁ గమారుఁడియుదగుగానని గతిదెలుపబడియె.
మ. స్తుతిపేద్రియు బుద్ధివాంత్ప్రతి ధృతిపైన్యసుఖాదిదానశీ
తసర్వేంద్రియయానకస్వతిసంవిద్దావసంచారస
ద్గతిచైతన్యవిశేషసంగ్రహము లాపూతదాత్రుకౌంగముల్
నతతంబాత్మవిదాశరీరరుడ్డై సర్వేశుఁడై వెలుఁగదే. —

క్షేత్ర స్వరూపం బెట్లనిన॥

సీ॥ భూమి జలము ఖంబున్నైద నరంధ్యాత పున్నైదు దశేంద్రియంబులు
పుట్టు మనసును ప్రకృతి దు విషయంబు లహంకృతి బుద్ధి ప్రకృతి
గ్రాహ్య సంఘాత చేతనా ఘనరాజస దినికి నా ధృయాశ్రయం
జేయవి సర్వసంస్థి దత్ర దసదసత్తనసత్త సత్తనగ్గి॥
బుద్ధి బుద్ధి ధృతి త్రిదెప్పెద॥

తే॥ ప్రకృతిని బుద్ధి యును బుద్ధికిని యహంకారము ప్రకృతికి ప్రకృతియును
దివ్యాతీంద్రియ మనుబుద్ధి జాతటికి పై త్ర్య దయము విమనుదయంబయ్యెన॥

క్షేత్ర స్వరూపంబు వివరించెద॥

గీ॥ శబ్ద సంస్పర్శ రూప రస ములు గంధములను గలద్గుణ నవరసమ్యాత్మములు
విద్ధి వెలుద్గా నణనయుంబిన ములోన దాని యుందదియనగు బుద్ధియురయ॥

మ ఆపి యను॥

సీ॥ త్రివిధ కర్మ విపాక రతి విశ్వరూ డగు నాత్మయాత్మ ప్రజింబు నత్తై తెరగు
దెవపి తినంతత దియుంయు నత్యాదికృత్రి గుణోత్పంబు గలుగునందు
బత్తి రజస్త పొప్రాంతి చక్రస్థితి విరలగునాత్మయనాది బూరసియాది
నావరపురుషుం డనపరువిం నేంద్రియగ్రాహ్య యాంత వికారము నదియు
గీ॥ లయ జపహి గన్న విద్యుల యంతరంబు బరగు పిత్రు యానమాదారి తత్త్వయస్థి
జ్ఞానేంద్రియ త్రిపురాయుడు దివికి గుబుండు పృథ్వీ నము దాయము బుద్ధి బొందునేనన॥

క॥ క్షేత్రజ్ఞ సూయా కాదీ స్వాంతి దయాభ్రద విరతి వరుణ ప్రభుడ్రి
త్రాంతయు దాత ఋనత్ స్వాంతయు నామార్గము ననజనుడురు దివికేగె॥—

క॥ ఒనరు బదియై దుబది వేష్టుపిం(పునరా వరిత్ర్యైభవ భూతుల దర్పం(
బున నదపు వేదవిదులకు(ను నలపార్గంబు నందు సుబ్బగ లశా క్షోణిపి॥
గీ॥ సత్రము నిడెద గజ్ఞ వర్ణ సంధ్యాదివ(ర్ణ వరం సనంతము గుణము నలువయుండు(
విసవలబ్రహ్మ రక్షిరక్షమెద తపము(సవిపి తలమెయిలకు భూత సంఘ వంబు॥
క॥ ఈ ధర్మం బ్రహ్మ పూనలో వసు(ధై యను నపవిదాత్మ వదకర్మ శ్లోకం(
ధ్రా యిక సూత్రాదరత్నీ తన్యయుర్వీదా దలపెల్లి సత్ఫల తములు గను—
సీ॥ వేదంబు జదల భుటపెవిబ్రహ్మర్షి తహోద మకపానిర కనని యుతు(
విజయాత్మవిజ్ఞాన వరివేతుభవ్రే వృత్తు యదె సన్న్యాశ్రమములన న్నిదెరఁగు(
విద్యాధి విధవెనెన్న గాదశైతు(దనియారణ్య వానస్థ సంకు(
తెలిసి యుండు శిబోధ్యలు సత్రియచాల(గల్గు ద్విజయు ననింది గాంభీర్య(
గీ॥ బ్రహ్మణగును సత్త్రరాయణా జప్నాపుము మరవియుత్త ద్వితయము నరయు(
దైందియం తబ్రహ్మనోవిదయు పునర్(వృత్తి వారికము వేయునదదు॥
చ॥ తపమున దాన యజ్ఞములదాదివికే(నెదువా(దుధ్యామ(ము(
ద్భుత మయిన సుదక్షిణాయనము న్యాయమువెల్లను భుం(జ్రత్ప్రశస్తి
జ ఏద సహార వృష్టి జలకెకర భూమలనుందు పుట్టుజెం(
దు పతగ నర్పకోటతము మదుర్జన నియము వ్యయం బాత్మ గుంగ వినిము.
ఉ పసనాక్రుతారం బు దెప్పెద॥
సీ॥ తొడలప్పైవెలికిలపవైపాదయు గళంబు తనె కవచె పదిదెయ్యి వనిదెవునమ్ము॥
నెత్తియుంచుక తొమ్ము వత్తు గద్దంబు(కనుమూసి నాత్రి వనగతిరదాకి(
గదియుంచనాలుక గదలకుండ గపాటి(ఇంద్రియగ్రాసంబు నిరయుచ్చి(

పొదవు పల్లవము గా నొప్పు నప్పె సూర్యుండై (ద్వి)త్రి సుమాంబుగనె రవు తోడఁ
శ్రీల చెలువ వలయములను ప్రాణాయామములను మానసాంతరంబు భక్తి దయ స్ఫూర్తి పవిరాజమానుఁ
డీశ్వరుఁడు యుత తీయం దిడిన యాత్మ ద్వారణా ము బుద్ధు దౌన వీరపు దేనిసేతి॥

క॥ గ్రంథకర్తను నరునాంకితంబు కృతిపతి క్షేత్ర ...త్రయాంతరఁ
గ్రంథప్ర స్తుతము తొలుత్సైన తదాదాగ వింబు టుల సిద్ధహా
నిం త్రం సి దన్ద్రమ మనవాసి యుతన్నుఠంచే పారబ్ర స్తుత్వి
శ్రీం తా నం ద వతు నెంం దు ద్వం ద్వి శరత్రి తి విద్యం జెయు బుని॥

మ॥ వనవీలాంబ తవ తృప్తదనుజ ప్రాణరసంహరణ
లవణా వనలవాలవ త్త్ర్యలసాలా వివిమానావరి
వనజ తాయురలు విరనా నయ నజీవంజీవ సంజీవన
చన వా- వరశు నపు నా ఇనఖు దు త్వం భన్నయా రత్రుజే॥

క॥ గ్రజయువతీ న శి రజక నరసామోదర నమరందయుత శ్రీ
బహు జదా నందకుశం దన్నజ దేవావిలా పరతిజనత దరపాతి॥

సుగంధి వృత్తము—

శ్రీ నవంద్రిరం బినంది తాన్యప చకోరరవ
వానిదళ స్వచ్ఛ్ర నిత్ర తత్ర వ్యామమై
స్తుపిస్త్ర కా పి తాంత్ర గవ్యమాన చేవాదీ
వ్యవిభరతం గ్రా బాజిత్రైత్రి దేవనాయకు॥

ఇది శ్రీ రమా తెలుగు గోత్ర నామాలంకృత పంచిత మండవ శ్రీరప్రత్ర దేవగురు విద్యయామా
తన్ద్రయవ్రణిత రజాత్మ త్రమ బిజ్ఞాన సత్యేరదృశ్యక ప్రమునవానప్రవృత్త రగాం బుద్ధ
సంపూర్ణము

ద్వితీయాశ్వాసము

క॥ శ్రీరమక్షితిసుభాంకిత(
సారధ్యప్పు గపదఖిళద్విషా లాంఛన
భ్రోరంత రాయశాలీ(
శ్రీరాజితబాణ్ణిళిపుర నాగశాలీ॥

వ॥ శ్రీవరద రింగపుము సద్భక్తిపూర్వకంబుగా విన్నవింపఁ బూనినవిజ్ఞ
పెశ్శ్రోలోకత్రధర్మశాస్త్రంబు నత్రి యశృత్త్వవిధానంబున కర్తృవిపాకమ్రెక
తనాంతెప్పు స్మృతవరద రింగపుడు దానాదిధర్మంబులు దాల్చ శౌధమున్నగు
ఋషిపుంగవులు వినుచుండ పయాంతరంబు గలదిక్కుయవిన॥

క॥ వేదంబు చదివి కర్తృఁ వేదియు జలవనంబులు మ్లుగవరుదెఁ
నేదియు గాలి రక్షణకమితఁ మేదిని నియతంగ తరయు కెక్కునతండె

తే॥ వీన ధనంబును తత్త్వఁ బన్ను నయున బద్ధుల కుప్రియమున్ప్రద్ధా చరణాం(
బూనుట నత్రేయ పలుకుకుఁ దా నెం దివ్యతా స్వద్వైనత గము క్తిగనునేం

వ॥ బ్లిమ్మనగా కర్తృయ చేసినా వప్రస్ఫుకులయుం క్తిసందర యుతేదనుట
ఇదియు ద్రా శృత్రకరణము॥

నశ్వాశ్రమ ధర్మతశ్రమం దారు తెరంగులు లూఁ లబ్ధిపనిచె ప్పలుకుకు
మొంచు గోరఁ బంచగ లందులకు ఉ ధైరక ఖియూ పాకర్మా దంబగు
కర్తృవిపాకంబు చెప్పంబడె వెనెమ్మనిన॥

సే॥ హ్రైంరవ లంగా తనములఁ దారు బానరకంబు నెందితత్ర్వర్జంబులఁ
బిరినవి పుల్లు ల్లప్పుఁ ణరయు బు మ్లుదుగదుఃఖతర్వను లగుచునే—

అష్టానన॥

ఉ॥ వ్యాఘ్రము గుత్తయు నశ్రుతం దియు నలాస్త్రమంగు (బ్ర) వ్ర వృన్దా।
నగుర (ల్ర) ఖనవాఁడు పృథ్వినుఁడు నెనా ఖ్యుండుమంగ ద్వియుం।
యగు న్యగ్నా పరా యుం డు కి టి కలభా ద్వింబుల్ (త్రి) యుల్ సమస్త్రాల్
నగు యుం దుల్ గు యు త ఖ్య కుం డు త్ర జా గు ల్యాదుల్ లతారూపముల్॥

చ॥ కొర కుం డి న వత్తి యుం గు కొరిచె సి న నంతరంతె చె డు గు ప్ర ళ్ళు ప్రయు-
గము గుమా॥ ఈ యుద్దంబు నట వసుచదన ము —— .

సీ॥- నవ్య లూట్టి నుఁ గు రుత్ర గాడిదె వందిః (వ్య) గములు పక్షు లుదెగడు మాల।
పృథ్వి సుందు ను నయి బం ట్లు (బ్ర) హ్మ జ్ఞుడు (త్రి) ఖ కలభంబు యుకీటు ములుమ।
వం ల వందమెక్కె డీ ప (క్షు) లల దు స్త్ర జం తు వుల్ (వా న గు ఖ (ప్రు) ం దు (ద్రా) వి గల్లు।
సాపె వృ ర్వ్య నుతోం డ స ర్పంబు మొ వములు (జ ల జం తు వు లు హిం స్రము లు కాచ।
గీ॥ ము లున గు మ వె ల బ డి దొం గ వృ ధ ఖ వె ల్లు (గ ద్ది పొ ద తి వమాం సంబు గ వియు ష్ట్రి।
కావు (గ లి దు స్త్ర జం తు వ ల్ సు ము (మా ఱు (ఇ న్న) ములు నగు సుర తల్లి నంగతుండు॥

గీ॥ (త) న్ర ఘా తి యు ష్ట్రయు కొ గి పం ఢ్ల వ పటు (వల్లు ఈ వి న వా ని కి వ న వ పారి।
వృ ప్తి గా న్నాం డు గు రు భా ర్య బాం ది దు ష్టి (చ ర్మ) య గు ది రి చ రి పొం డ్ల జా డ వి వియ॥
సీ॥ కుం ఠ (వు) బ్బు ను. వి న్య కూ డు జీర్ణ్ణ యు గా డు (వృ స్తు కా వ్యా తి మూ గ పు ట్టు వం డు।
దా న్యం బు దొం గి లు ద వ కె న్ను వం గ మల్ (కొం డె గా ని కి ము న్ను కు ఖ్ల రం పు।
చ ము ర ల దొం గి లు బ్గి లు ము వ్ర ఖ్లు వ ను (సా ద్ర దూ రి న గ లు గు మ సూ రి రం పు।
తి ర్య గ త్వ ము వ యు న్యు బి రి న వి ర వి (ట్లు గు ట మ ను న వా క్యె మం దు గ ల దు।
గీ॥ వట్లు వరు ల వి త్త మె ద్ది ర వా వ్యం బు (ది ని న తి ర్య గ త్వ మ న యు వా వి।

వరుణియగాదిన(పు)వసించియున్నాయులగు(బ్ర)హ్మర్షులందుపాదుపడమి—
మ॥ వరరత్నగ్రాతతినపా పుడగుదాపర్జయామమారవినవు(

ఖరుపుండుం నానిరసన్నులబట్టింజూ చుచు లక్ష్మియని(
ఘంరతి నన్నస్సునన్నిడెనబన్ని మునగ్గ దు(ప్ర)వాశంబయుర్కి
చెరర త్నంబులునాన్నినే పురయడా చంపెడదుర్గ్గతుడై॥

వ ఆళియుం॥

ఉత్పన్నవను నాన్నయు పరవు దారధ్యుం నానియు(ప్ర)వుండ్ర తి(
యనన్నిప్రలంబుగా న్నవతియుప్పుల   లనకిడి(
శునన్నిపుట ఖ్యకాడి ఇలజూప్పద వస్తులతిన్నినగని(
మన్నితగర్భమాంనమునునుత్తు తదాంగిరిబుల్లు ద్వారుజేని॥—

గీ॥ నాపునానయుదువుక్లియునానకాంగ(బట్టనానిబూ వల్లిరసముల(ప్రాతిమ్మ)
యుప్పుదాంగిరిబవుకురాయియుబుల్లు(తరచుదాంగమవస్తువుతరమరూపు॥
వ॥ వంచుదాంగ యుంచయుగుల్ల దాంగనాప్పవాడును(నగునప్లయుంకే
నం ఖుం డుబక్రినీవికిపంబుచెల్లన్న(బ్ర)హ్మ రాత్రికిపుప్పవాడునురం
గునవస్తువులదాంగచె(యు) వాయువవాడును(దే వ(బ్ర)హ్మాణవిరోధిన
నాపురోహితయు(ఇ)ఉగ్రాప్తి విసంబులపుట్టిపై క్లిష్టవాడును(గురుపుమే
చనకిదాపన్నగలవాడును(గావాంత(గు)ద్దియు(ధర్మపత్నివాని
మలకివిలునతెనెందచిత్రనికృనుజంతువును(వంచలుదినియగం
ధరనానీరియు॥ వి(పు)ని(ద)జైరిబపాండురోగియు(దా(చనసామ్మ్ర
రింబవుప్పు(గు)క్తియు(బ్రాదపుపెనవన్నుదిని పెడివాడు(బన్నన

శ్రీ నీ చరిత్ర రాచ తంత్రము శోన వాఁడు వసుష్ఠ [illegible] గియు(ఁ) సూ(దు)ల గురు రఘువు
డి వాఁడు నుఁ [illegible] ఘృ్యం దవి మును నూనె దాం గ [illegible] యు [illegible] గియు సూ [illegible]
క లు శ్రీ [illegible] గియు [illegible] న ంబు దే రిచి యు ల వ యు చం దా లి [illegible]
లు గూడి కొం డ చే ఋ వ యు (దా రి [illegible] పు దా నం ల [illegible] నిచా [illegible]
ము సూ(దు) నా రి గూడి గా [illegible] పు రు గును (త న [illegible] దా ని గూడి [illegible]
[illegible] దాం గి [illegible] యు (పా ల దాం గ [illegible] గ యు (వ [illegible] గా దం గ [illegible]
[illegible] [illegible] రా న వ [illegible] (రా [illegible] గూడి న పు ంస [illegible] దుసు(
రా జు వం బం చ గా డి దె యు([illegible] రం [illegible] నను గప్పు యు (శ్రీ [illegible]
[illegible] న చ దివి న [illegible] యు (వ ర(దు) [illegible] రి యు నె వ ని [illegible] నిబంతు(
[illegible] యు జం పు వా (దు దా [illegible] దు ను([illegible] న లు పు రు సా [illegible] గ [illegible]
[illegible] న గు దు [illegible] యు [illegible] నం బు [illegible] సిన [illegible] జ [illegible] న ద [illegible]
లు [illegible] [illegible] వింత ర [illegible] [illegible] ను వ చ న యు॥ -

గీ॥ శ్రీ (దు వా రి కి దు రి త ంబు [illegible] నే(ని([illegible] (దు [illegible] నది [illegible] వింతు(
[illegible] పు [illegible] [illegible] రి [illegible] [illegible] దు॥ [illegible] యు [illegible]॥
వ॥ దీ ని కి నా ద్య నం బె ద్ది యు న న॥

క॥ [illegible] గా [illegible] ను ల ని [illegible] గ [illegible] బాం దం పం గ [illegible]
మ [illegible] దల [illegible] ల గం గ నూ న పు లు దు [illegible] నం బు [illegible] యుం(
[illegible] బం గ ని జే సి ని [illegible] లు మ నా [illegible] ర ం బు న ం [illegible]
[illegible] బు [illegible] దు [illegible] వం న యు ల ని [illegible] నం ప ద [illegible]
సా॥ [illegible] వా ని ని [illegible] వా ని నె [illegible] జే సి [illegible] (దు) యు(

వ్రాలుచు లత్తుక దంపవె వెపతితుండ్ల మానపుండందరు చె(
నాలుగు నాతఁడు నేయఁ గోవలయుఁ బ్రత్యుత్త్యమక్షుద్రన్న(
శలాన్నై సజగంబు నాత్మలనయందిం దీర్ఘందపెంపారఁ దీర్చెన్॥ -
సీ॥ విధియు   దేని విస్ఫుతి జనింపదె కర్మములకు ఁకో ఱంతగలుగు కతన(
వలయు గాదె క్రూర వృత్తిన యతిసారమందులం పుసంబు తొందరపడగ॥
తే॥ దానగుణాయ దుర్గ కారవిదయ్య ఆతడు తస్తు బహువిష్టు డించుచో(
వి   నదంబురాయి దినుసైన్యరమామొఖు బాలెరు నర్పనే(
యన్న కు వాదమందు గుదునమ్ము దన్నె త్రుండు వెయపృద్భవి(
మానుజుఁ జాతి ధర్మాని యమంబులు కూడు(ఁడల బిద్దవియన॥ -
ఉ॥ గానసి పే వలుల్లు ఁగన్గద గుదారుద్ధంబుసెయ దండియున్(
గా నిదిచేసె యుం నదఁదు గాడు పుటిం(ది) యకోటి గూడియున్(
తోనమహాంత సెయుమని తొల్లి యుసుందునచెప్పగా నన్నె(
త్తైని యంతొ యఁగా యుపే యగోవలయునేవపు బిడ్డలుఁ జూపవద్దనై॥
క॥ (త్రి) యుక్తిత్వముల్ తెల్లసెయనిన యల్పావె తుల్యై తాంపముం(
నాయం చెంచదకేక్షప్రఫ్లు నర్కయుందారె త్తు దలం చెందదె(
వే యుం కేటి కిక (త్ర) ధృష్టి దగన్నె వేరం తిజెయంగదా(
జై యుం చెర్నొమదు ష్ట్ర ర్మను నరించుక్ సందియం చెటికెక్॥ —
గీ॥ సరవిత కుచ మన లేవ కంచునను(గొ నిరయుడు నశాల్మలియన తార(
మంబు కుష్ణులు నగసావరుష పూతి (స్ప్త) త్రికళు వేల నూల్త్రమెన్నదిమటియును॥
గీ॥ సం(ప్ర)తాపనంబు నపుంబు సంభూత (తా) హితోదనంబులుసు నవీచి(

తపనపయుబను నంద్రతావిన్రము సి పత్ర్ర వనపయు నె నిమిది యయు నుజిను పుడియున్
కు. రా కో బవం వా నరకపు । లాం తను సంజీవనపయు మ సాపజ్ఞ పుంజ్ఞి ।
శా వం బున్నె దు గూడగ్ర । శ్రీ కరస్పి నయిరు వదా వృత్తి నరవంబుతి
క. ఖ్యా రపల వావా తవపయుల । నా రగను వవా తవపుం లన లభ్రా యశ్రీ ।
త్త్వ రంజ్ఞా మె డియు పు నుజ్ఞు బుద్రా రతనెం దుదురు దురిశనా చరులగుచున్.
కా. (ప్రే) యశ్రీ త్ర పయు వి ఝ్ఞు ఝాం దుపయుబుం లు క్త పను జ్ఞ్యానతో ।
చే యుం గర్మ పుం నె యున రహ్మ లను బుం ఔత్తుం యుపెట్ట న్నదా ।
(శ్రే) యశ్రీ త్ర పుర తెప్టి రా పత్ర తయుగ్ బా యుం నయుం బాపపూ ।
చే యుం శి క్షి న దా వృ ష్ట సి లిచియా రం దం బుగా నందగున్ -
గీ. శ్లై ష్మ న జ్ఞ్యా నపయు నై న వి గులనెల్లు । గూ డి శ్రు ప్ర త్ర యుం బుదా బాదెనవి ।
తాను । గుశూ ద్రుం దుపా వంబున లనజ్ఞా న (త్రై న వా వంబు ద్రిగుణా నగా నచెదదు॥
క. బు వ్వి తిశై ప్తి న సుద్ధియ । సు వ్వె ద్రిష్టం దు గారపు న్నై బా దా న మ న తున్ ।
ఎ వ్వి ధి కో రి న (బ్రా) హ్మ ణు (బ్ర హ్మ) గ ణ్బే సి న ను రాం తి వల । గవు దా న గు లే -
కీ. రా ముయున నరులెడి వ్వ ద్దే నటి దిటియు । నప్పు నా వా తవెంబె ట్టు నై న రాం తి ।
చెడ । గ ని ష్ప్రా తి గయు గ దా వాడ వు నుం డి । బడు ఉయు గ్రు త్తిబ జు ఉయు వి చి ఖయు నటి
వా. వ టి యు ర ను న చ న పు —.
క. బ యు । గ వ చె సి న రాం తి కి । శ యు న గు శ్రీ గ ను పా । మె టు ల దా లు । గుసై ।
బ లు । గ న ది పే ద వు న చె త । బ టి । గి యూ రు రష్ట్రైన మె టి యు గు రాం తి చె డున్
గీ. (బ్రి) హ్మా త్యు । దు ను వ ద్ది పా యు న్న గ్రస్త్ర యు ।
గు ర త ప్పు గుడు వి రి గా దు వా । దు

పురవంశ పాతవకుల నద్ర సువారము·

మసుపులలు తను నిష్ఠ్రి యుతము గలదు(

పి తకార్యము నక్కై మొగె డునాయుద్ర

వంతులం దఱిలో నవ్వాంతను కదు(

ఘూతవంచై నన ఘూతవల్వారందు(

ఆని విఖ్యుదను బ్బై నల్ఘుగాదు(

సీ॥ లాకినన సత్తృనము నాపుల్లాని కానిన(

బ్రాహ్మణుడెవ్వని కినయుత్తి రావిరతి(

జన్మజి విత్ర కళత్రత్వ బ్బా తలముల(

కైన జన్మాన నతడు బ్రహ్మ ష్మున్దండు॥

వ॥ వజీయున నంవర్త్ర వచనము—.

కా॥ గో పుంగ త్తిచి కిల్పనయు(గ బెదం గుం గర్వ యుం డించు బో(

వేవే యత్నము నెయజ్ఞ్యబ్బన ను యుర్వింభా వయుకేదు నా(

ళ్లిస్త్రై ద్వంయు నత్ప్రుమ నన్నుయు నవారిం బాంచ గో బ్రాహ్మణుల్(

పెవెం టుం జను వేళయా నపుడను కుగ్ దెమెనే ఖవే దింతయుగ్॥

కే॥ వాల్చిన గో నినరయుం(ద్రాప్తి నక్కై ద్వంయు సయము వలయు లెన్నె ఘుం(

బాల్త్రి నయు పరాభంయు(ద్రాప్తి నవార గుంటి బానగు దల కొనవుండగ్॥

వ॥ డోర కమె ద్విజుడై నయు(వేరణా యుంవెళ జాప్రు గాంబి నయెనగ్(

వె ఱమె రమాదవెట్ట్రి న(జై రదు వా వంయు తన్ను జైందును సుఖాగ్॥

క॥ కొవ ఘున న యనిక్కై మెయు(

వారగదాట్లు కొని దృష్టి రానికి ల గ్రం(

శ్రీ కింరంబలికి దబ్బిన(

నా ఫలము వలు రెండు దెలియుట ఫల ఘనం డాలతన్॥

వ॥ శ్రీ ర్మా కాత్మసమానములు॥

క॥ గురులబదిరక్కారంబును(నరస్వతి నిందనంబు నమ్మ కంల్లుటయున్(
మరు బలు టెజదు వ్రుదాత్రి(సురుగజం ల్పుటతో తెన వమును సుండెదళున్॥

సురాపాన సమములు—

దినటయు లక్ష్మిం బులు వెవె(కొనటయు వత్రంబు వెల్లు కొనటయు వ్రతమున్(
వనిత రజస్వలయు దర్శయం(గొనుట సురాపానకేలన కర్తనా వ్యంబుగదు—

ఉనికి యుసువదనయు—

సీ॥ ఘోరబందయును ఖల్లియూర గాదె(బాలగంజాయి వర్యుల్లఫుల్లు కొన్న(
తప్పి తనెనెనవృత్తైనం తపనములను(శ్రుతులు దినయు తపా సముండవలయునవుల—

వ్రక్షస్తేయ సమానములు॥

క॥.

*

గురు తల్ప సమానములు—

క॥ చెలియలి తన్నితనం(చెల్లెలి దంగా లినసాగ్రేషసుతనతం(
వలసిన దాసియొరేతం(బలరద గురుతల్పతుల్యవం(ద్రుమున్(దూరన్॥

గురుతల్పవిచారణము॥

సీ॥ మే నత్త పినతల్లి మేనమామ వెలంది(సైదోదుకొ డలు సవితి తల్లి(

గురువరుఁ డగు నాని మాతరు బట్టినఁ గురుతల్పగుఁడుగా ననెసి విడఁ
ఉత్తమజంగమసుదసునస్త్రీ యుక్కొనినఁ వలెననుకింపర యునదేవుఁడుఁ
నారదువచనంబున నమ్మ తల్లికి నత్త్యయత్త మాతులభార్య యక్క తోఁడుఁ
గీ॥ పిన్నతండ్రి భార్య యుసతి శిష్యునిఁ జెడెలు పడుచు దాని చెలియ కోడఁ
లల్లుఁడు హితగురుపనాతి సగోత్రయుఁ శరణమొందునట్టి సతియు తమయు॥
క॥ రాజసతి తపసిభార్యయుఁ బ్రాస్యతనుభూపతల్లియుఁ బతివ్రతయున్
ఉజ్జాతికెవ్వఁడగు సతిఁ దేజమునఁ బొంది గురుతల్పమెక్కినవాఁడౌ॥—
గీ॥ ఇట్టి గురుతల్పగుల కాంతి కొండవేఁడు కన్నయును గానసి వేయు టెట్లనేనుఁ
స్త్రీప్రయత్నమున నశ్ము చేసెనేనిఁ నిట్టి పదఁ చితదండంబు తెలుపుఁ దలయు॥
క॥ తనదండ్రులతో బుట్టిరుఁ గలసిన నాస్త్రీ వేత నిందఁ గలతని సెయున్
పోలఁగు టుట తాతుపగలయుఁటు గలయమియు పతితుల పాపగతి గలవారల॥

విష్ణునిన॥

సీ॥ మోహమున పాపముల్ బాలుబట్టినయవి పాపంబులనఁ బడుపాపములను
సన్నంబునైన వియుంతపాతకములను ఉంగకొత్తుయుజిత్తవరగలుచు
పాపంబునవపే యుబరఁ గునర్త్రరయుల వరవంబునొందుటెనందులోన
సత పాతకంబులైనంతనా లవపాలు పాపంబునవరత్తి బరఁగుచుండు॥
గీ॥ నరపఁ శోపాతకమున నను భవంబుఁ తెంచుకొన్నెట్ల వరవంబునుండగలుడుఁ
వ॥ కింకనా పాతకములనన్నియును॥

వ॥ సోవద్ధయనునదియనకావాంతరనసాంబును వృత్తివలఁ యుగాత్రయం
బుదర్పవుస్త్రీ కథాప్రనై నిష్ఠురవద్యాఁ నించి తద్ద వృత్తిసంబుసు(

[illegible]

సీ॥ [illegible]

గీ॥ [illegible]

వ॥ [illegible]

త్తనిమిత్తంబులాం ఘ్రాం డ్రాంబక నగుటకుచ్ఛేదంబులు దెలిపెనెట్లనిన॥

గీ॥ బ్రహ్మహత్య సురాపాన స్వర్ణచౌర్య గురుతల్ప-

ఇం తత్సంసర్గ దోషసంచయము తొలగిపోవు॥-

క॥ యా నమస్కృత్య యజ్ఞోపవీతి ఘనత్కారము తనివ్వమర్పడు సతిదరి

వేగనగరమాం బువా నిని॥ శ్లోకం

బ్రహ్మహత్య సురాపానము స్వర్ణం విప్రని ద్రోహం

గానము ఘనవర్ణంబు గాను సర్వంపిసతం డ్రి మాతామహాంబునహామరాబు

తాలదప్రోత మహాపాప్యము ఖత యత్నిరుబు వాత్రయు సనేత్రం.

మయుచె విమయుసుం నువి ప్రస్పార్గ రత్నాలు పెరచిరరబు.

రనెవ్వరినుడ

సైన॥ ఇవియుసు పాతకాబ్బల నెన్నబడునన॥

క॥ తనవెత్తన వర్ధంబను॥ జనపతి కదిహొండె మునసుజనుమయుగురుణా॥

చెను నిందగస్త్యుడయునే॥

యుం జదువుపేదుట॥ ఉక్కి నిష్ఠిదం డ్రి పుత్రాదుల

వటయు యంబ్ర జ్యమునిం టహోర్న స్వర్గాదులదారసాం

టదగనా తనిమియుజ్ఞారవంబుసె॥ తయునేదా దనెమి

చ॥ వృతవపువెదమం గానుట చెంపనిపె ద్విరవంబుగాడు గుణి॥

జ తనమంసేయుటంల తృణముచల్లానిద్రొం॥ క్రలుజీవా పద్మలి॥

సతతము గా వ్రాయుచుం(బ)

లు గాశి సేయుటకు సాంధ్ర తత్వ్రత్తి యు సాహిత్యాన్యతలు

కుద వర్ణింతు వ్రాయ కాంచు ల్ప్రాపు (దుష్కా ప్ర) ఫుంజ దు వు మా యటి బ తనా

స్వప్నస్మృతి

వయు యా

త(ప్ర) వ్యా నా సెం చుట వస్తుం (జి వ్యా తవవి గాంట వత్రు చె త్తు లు సు తర(

(ప్రా) వ్యా నా ము లు భయ పరతి యు (ప్రా) వ్యా నా ము స వా శి జ తి (ప్ర).

సీ వె|

సం త శి చేత నా ము దు స్వజన ధనం బు గా రుట (వా గొ జ్జ) యు సు (వర్ణి గా

సుఖ వృ ష యు (త్రె) క షా (ప్ర) వి కా లు వ పా (త్రో) వ ర నా ము

కు॥ పు యు గు లు జ ల చ ర ణ లు శిం (బు లు (కి) లు కీ

వు : వి క ర ణా ము న యుక్త వ (త్ర) కీర్తన వా॥

వ॥ వి ష్ణు చి త స ప తా ర కం బు లు యు నె వ్ర బ ద్ధ ము వా ప త క స ము రం బు లు

కా త్రయ నుం డు హా త క సం జ్ఞ లు వి కె నె ల్లు వి న॥

కు॥ ఘా వి ము గా వా పం బు లు | నా ప లి యు తి పా ప యు లు సు నా పా ప ము న్(

యా మే యు (ప్ర) సం గి క ము న (గా ప లి యు వ పా త క ము న గా పం చ క వా

వ॥ గా ల్లు ల్ (వ గా రా త్రం బు సం జ్ఞ దం బు పా పం బు లు కు (ప్ర) యుక్త త్తం.

బు కా లు కు దె వ్రి వి యి త్తం బు లు కు లు లు కే నె ల్లు వి న

సీ॥ శ్రు ను క తె ప్పె ర చే త గా వి చి ద్ర గా వి వా వి. తద్ద్రం ద ము సు ద్ధ వ ం బు ల వా రు(

త న క ర్మ యు సు లు బు చు ము దా వి క ర్మ వ లం లి (ది యు గ (ప్ర) వ్యా ప్తుం దు బా రు యు న ద్ది(

క వ కి ర్ వ్య జ వు న జ రు పం గ వె కె న్ను వు రు బ ర్బై గా న వు లి యు సె ద్వ

విప్రునతపయిష్టిపై తిరిమ్మికయున్న రాజంపుతలయెనదాల్పవలయు|
శ్రీబ్రాహ్మణుని జంపినానికేపాలయునస|రంబు గొనితీర్థంబులద్రమ్మరంగదగును|
బతికెడి తా తప్పండనగలుగకున్నయున్నవిప్రుశిరోధ్వజమైనవలయు||
గీ|| శరమునుదండంబునదక్షిణచేతగొనిన| దియషట్కం మిటుగతమాయ్యిబలుకు|
హ్మకెదివసం ఓ ఏపెంకునదేయువలయు|ఖిత్రు. తపఫలపెట్టివలదు||
వ|| ఖండితుయయా రనుబ్రహ్మహత్యకుండుటవినము ననుయాఢి మొరను నోష్ఠం|
ఖాండెను యాక్రమమెుండెను|నుండగ   జుపెయుదలొంనదెనెగినుండిడుద్రై||
కా|| సంవ   సుబ్రహ్మ   వనవాసంబులేజదల్జైట్రుక్క
క్షేత్రంవల్లంబులు గాయటతప్పరపతాకిత్తంబు కట్టెఱవం|
ద్వంవాలాయవలప్రియయూరికెపయుండానుంటుచెప్పంవను|
డుంవాసిష్ఠవయెువ్విరెం గ్రవానులవేడుంబిక్షుకెచెరుటవే||
వ|| బకళూ| టంవలనివృత్తిశక్షువయులనాంటందగునిభిక్షవి|
యవదేషట్కంగవటంచువన్న బతికెదియాగంతులకుంబ్రహ్మహత్య|
తకంభిక్షా గతుజూడుదన్నమతవులస్వంబయెవారాశరం|
బకసంవత్సరంబుభిక్షవన్నవలునసెవెంయుబ్బియూరె |
సీ|| గతముండను కొని ఖట్వాంగమును పట్ట|పింద్రెందువర్మముల బ్రహ్మచర్య|
మునభిక్షమూళ్ళమజనుబునెప్పుడుకర్త|మారంభమునరించునపుడుయెుజ్ఞ|
దానువర్తింపుచుదగనవరంబుల|స్నానములోసియుబునానుశుద్ధి|
శంఖుపల్లునగల్లుక్షాయువిరానన|మానిశమండుబుపతాంజిభిక్షు||
గీ|| త్రిస్థిరార్ధంబుమాస్యందిత్తైనజపములదప్పుపల్లునసంధ్యయద్దావిధంబు|

జయప్రదము నందవ్వారి నపకారకర్తు(ల)ను మందియంతు(దు)నిజకర్తవ్యమెల్లమెయున్

చ॥ విటిఁగిరియమునర్ప వి(ప్ర)వధకెద్దియు నిష్కృతి వేదుయింతవున్

క్షితి రుమదేవయత్రేయెంక తికెయది కాంతిద్విరియప్పొనర్జెన్

ప్రీతి ద్విగుణంబు తయాద్రవది పెల్చు జనం(త్రి)గుణంబు కాంతిపై

ఘోరగతియుం డునావిరది ఘోబనయు ప్రుదనెత్తి కాంతులన్॥

చ॥ విశేష మంతు దెల్పుచెడ బల్లిన వి(ప్రు)దు దానచెప్పినన్

దుఃఖిత తనంబునంగి నుతేజోవిలం బ్రూవి సురింబ వచ్చినన్

ఖగయూద ధర్మములు జాతి(ప్ర)తంబులు జాతికె తప్పదున్

~~జనమూఁడేఁడు ఋష్య(భృ)యుం నయనకున్ నల్పుంగ శుద్ధుండునన్~~

గ. లవదు పై దుఃఖా

~~...~~ నదియంగల్లను నప్పాతి శుద్ధి జెయుతన్॥

మ॥ కినుకన్ (బ్రా)హ్మణుఁ డూరకే కలహానం బియుత్కొత్తై జెప్పినన్

జనుమూఁడేఁడు ఋష్య(భృ)యుం నయనకున్ నల్పుంగ శుద్ధుండునన్

యంనమిశ్ర(శు)శిరోజమండితుడు కేస్నాన జప్తివియుం(బ్రా)హ్మచ

ర్యానిసర్గ స్థితియై నవర్షము నతీర్పధ్యంతనే శుద్ధుఁడౌ॥

శా॥ ఆపస్తంబుని యుక్తిచే ననగతుం డర్పుఁడు దాండంబుకై

ఆప్తైతే నదిపల్లులట్లు వాలియున్ యంగీష్ప తాదేశముల్

ఆపాదించుట యుత్సహించుట యుమార్గాపాదనంబున్ బసుల్

చేపట్టుం దగు పెంపు నేత్తాను దుఃఖం జెందించుటల్ వారికిన్॥

ఉ॥ జీరిమియున్ యుపేక్షయును పైప్రణగ(బ్ర)ల్లు మనప్పతించుటల్

తారొనరించెచూపుటను బాలుఋకాంతి వినర్పులందయున్

వేరికి శక్తి వెల్లటుల వేటగుకాంతియు నెన్నదెంద్రమున్

మా ఱేనజాల్ పదారు నవసువింబు మని ప్రార్థి · సాము · రోగికిన్॥
సీ॥ శ్రీంగిరను సుక్రీవత్సరము లవ్వల యొప్పది మించు వాకి(
భృంగిని ద్వాదశాబ్దము లుబార నివారి సాము కాంతితు(
స్వైగసులు · పాయసాల వదివర్తిలికె నియము జూ లు విప్ల్రదున్న(
సంగతి ప్రద్యుర్లోగి నతిసాయు నసుబాలు (దుపాదయుక్ వానన్॥
చ॥ బవికె సుశంఖు(డే నిటెకిస్లి పద కొంటికి లూప్పనెల్లు గాన్
జయువ(గ తండ్రియు న్నచెవి జాలు నసుదంత తను చన్నమై నబాల్(
వయువదు తప్పు పొతకయు వానికి రాజా నరించు దండమున్(
గయు గదు నంతె నిప్ప్రాతియు గన్నె డున్నె దిటు మా(ద తండ్రికిన్॥
చ॥ మ లఱియు నుపుధ్ర నాంగిరుని పు టు యు గాల్ వృయు పేయు శాస్త్రము(
దరల కమేళివి (త్ర్య) లవు · దానము నంగిన (బ) వ్వ ఘన్త తు(
లరగుసు దిమెల్లు యును బాయును దాన నయందివనిన్న జెం(
గురు నవన్న వి(త) రాతి గూడి నపె వయు వ్యూర తాం(ద నున్॥
మం పవికెన్ ద(త్ప్ర)(డు రుప్లు (ప్ర) స్యాకుని జంపం కాంతి తుల్యముల(
ప్రులజంపందగు నిన్నకెంజ లుపరా ర్యున్ గు ర్యు నండ్రై నల(
(ద్రుల) తాల్ బు ఱ్లు భన్నె నవె వ్ర మిం గులంజ ల్పదగుం దానవా(
బలదేవం బునకాంతిన్ నయుమని యూపన్నంబు బల్లం డించెన్॥
చ॥ శ్రీదీ పుఱియు నురెం డుగాల్ వలను (బ్రా) స్యు కును నె నియుజం ఫు బెప్పగా(
2 చదె వివ న్నపెద్ద న విశె ఘన్న తా వన్నాడ్లో జ్ఞానేమె(డ్రె(
వదలగన్నె యుకొ దు వనుం వా న్తే వయు దనికి గాల్ వపిప్ సురా(

వరలకుదేవ యున్ విదచి బాయము మనో ద్విజవరాం తరాసమున్॥

చ॥ మను వను నింక బ్రాహ్మణులవు ధనము యాచికి న త్రభోషయున్ (
బను పడన శ్రీమ ధవుని బిల్లుచు వారలతో దస్నాతమై (
నను జను శంఖు వూటి దగు నచ్చిన నేమమువద విప్రునా (
శ నం వా డి గ్రో వులన్ వ నిషి మెను బియ శ్వరావే శ్రీ కృష్ణా తయున్॥

సీ॥ చంద్రెందు రోజులను శనుస్త్రీ జాపతి (కృష్ణ మొక్క టియుందునా ఉంతవదిన (
గొప్పె కటి వెవెయూ విధి వంద్రెండు (యే క్షవుంతున్న టె ర్హదిక్కు గోవు (
వైన ప్రాయుశ్చిత్తముగు నిశ్చైనేమంబు (బ్రహ్మ బా ర యు మహా నిర్బ్రాహ్మణుండు (
ద్వాదశ వర్షముల వర్తించు బ్రహ్మహ (తోను బాయము,నా ఉంతమొంద్రైననన్ (

గీ॥ బదీన బ్రహ్మహత్య బాయుమున రక్షిగ (దీర్ఘనంత మముసదె గదు విప్ర (
గా పన్నైన దారిగా నిడెగులిన్న న బ్రహ్మహత్య శుద్ధభావమొందు॥

ఉ॥ ఇంతేనుకందు బ్రాహ్మణులయింటి ధనంబులు దొంగిలించిపియుం (
ఇంకొక బ్రాహ్మణుం గొలిచి యుండి ఆ గావ నగర ప్రవర్తులన్ (
పొంతమడంగి పోవక నప్పర్తి రుడయ్యె పవిత్రమందు వే (
వింకొక టింక సీమ్లదను యింట యి బ్రహ్మహమే నిరోపయున్॥

గీ॥ రోమములుము స్మృతులెల్ల తొలగ ద్విజుండైన దొంగతనము లచ్చు తప్పు పక్కైనబుట్టు (
లోకి వాసిష్ఠము నిబద్ధి యెులదలుసిదను (బాన నగవె వివిసయ్యందగు బ్రాహ్మణుండు॥

గీ॥ శ్రీ ప్రదోపి ఆత్మ వేమ వాపాతకం (బాంధ శుద్ధి వద యమతు న్నసన్ (
శ్లోకులు గాన్చి వేళ్లనిడె బల్లనాల్పుడు (పుత్రవాత్రలు బ్రాహ్మణుగాన (
34 శ్రీ టిట లమహా పాతకమున్ (పుట్టియుంచిన యా పితామ్రి కలుపుమెదలునం (

తటిద గ పట్ట(ము)గా గదిమి మంగ్రజయుం డు హైస్త్రి చెరల వయుండై
క॥ శ్రీ మంగాత కర్త(రు) తియుగల దింపాల కియుత పసింబి యుస్త్రింబడవే
డి మ కొలి నవును వరవనాం స్మటి గలసి యె పద్మయుం గిరప్రొత్త్రంబునే॥
సీ॥ జీవంబు విడుపన్న నిష్ఠతి మెంట నై జెప్పంబు దుండానికిం
గా విందందగు. తారపునుచుం. గా దిందు సందేశారు
ల్లె వ్యా ద్వైనను దావునరణము వెత్లై గాలి శరంజైయుబా
బాలరం ని ష్ఠ్రతి గళ్లు నుండి బడియుం బాలపిన్నా లాలా టువనే॥
ఉ॥ అం తి యెం కా దర జ్వ్యమున నేర తో నేరత దత్రమం లం
దెంత మయు గట్టి గాల తనవెం ద్రెం రజ్జేసి మితా నిత్యైత్రులే
చ్చెంత నవు(ద్ర)వాలి నది నందిన పాల వయుబా యులుబా(త్ర)యుం
దెంత మయుం జాల సౌఖ్యదీనయూ గాను వాడు పావిత్రి నుద్ధుడై॥
ఉ॥ జి యు దంగఖుబ్బు కొని యుట్లనె యు ప్పని శంద్ధు దే మనుం
లొజి ద నం బులం తయును వం న్నత వి(ప్రు) నక్కిబ్బి దీవనం
బౌజిత నంబు నిల్ల యినలం న్ని మి తోశ నెనంగి శుద్ధుడై
వేజ నుడె వ్రేడెని. నిద్రి వస్తు రిబా యుయు పాప మునే॥
సీ॥ సేతు లం ద్రం బు నజ్జేసి బిష్టంబును నాల్లు వర్గంబుల గల్గు నరదు
జాతి బిష్టంపర చిత్రంబు చెప్పు బు మూని మునాపాత వయా నప్పండు
జై పడె నా తెలవు నాపా వలు ది(బ్ర)హ్మ ప్రూతి మిా వాకిట నా నాండ
ఆ ని గాల రులంబు లనా గాల్గ్ర వులు. వనతీర్థ నద నదివాటములను
గీ॥ జాము బసు పా పవుస్తుల స్నానమొంది శ్రీ వస్తు ర్గా దద్ది లో(బ్ర)వ్వ పాత్ర వాయు

Transcribed in 1919 – 20 from the Sanskrit Library, Bobbili

48 గ్రంథకర్త విప్రబ్రాహ్మణకులమందు జనించి శాస్త్రసహితము యుక్తి దండులకెడ—

ఉ॥ భూసురుని వర్ణములు భూని నరాజు నకర్త వ్రిబెట్టియు

వ్రాసి నిన్నె కృపదొత్తగు నారత్న తుండి యెల్ల విప్రశాంతిక

వ్యాసపరులోనపాదమును వాపి నద్రుత యుక్తె నశాంతియున్

శ్రీనె నశాంతి లోనగము జెల్లునవ్వె కృపలకం దుస్వప్నదుల

ఉ॥ భూదునారం దపాదము నుబంధగుని హృత్తి భూమి జర్తర

చ॥ దము విప్ర తోనమయు చేయగనాగత కావ్యని

శ్రీదత ప్రత్యబారికిని విప్రతాత్రి వన దన్ద ముపుడిన్

సద తి వ్రాసయుద్ధతికి జల్లు చతుర్గణమెత్త కాంతులన్

చ॥ వారతుండు వల్లనిఘ్రాతికి నైదాడి వర్తనకించె నేనియున్

విరతుండు పాపమందు కంబవిత్తము దించుపా వందువ్యానుడున్

ధర భుజావర్ణయు యుదాను నరింబు బుజించె నేనియున్

దారహాసు వాని రాష్ట్ర లయమ్పాడగు నావు దినంకయుంగనే

శా॥ శ్రీ జగత్ప్రయవేశ్య ఫలాతి ద్విజ కాంత్యా తుల్య శాంతించ నన్

గల శాంతి బ్రాహ్మణా విప్రాంగనం

వెరాజం యత్ర సత్ర పైందును ఘవా పొదాను శాంతులగను

యూజిస్త్రీ యుతు వేదాత్రి శ్రీలికెన్ వాక్యయున్

క॥ కావిప్ర ఫలాతి నిష్ప్రతి

ఏవాడు లకి బెనేని వెల్లదురితముల

బావ వగ నిష్ప్ర కల్యపద్వై